

Opiskelun Vaikeudet

JOKAINEN luokkatietoisuutta omaava työläinen, joka haluaa taistella ja toimia riis-tojärjestelmän hävittämiseksi, on varmaankin tullut tehneeksi sen ikävän ja harmi-lisen havainnon, että hänen tietonsa ja toimintakykynsä ovat aivan riittämättömän heikot ja puutteelliset niin suureen jakauaskantoiseen tehtävään. Huolimatta siitä, miten innostunut muuten olisikin toimimaan, sellainen havainto tekee lamaanuttavan vai-kutuksen.

Joutuessamme selostamaan tarkoituseriemme ja menettelytapojemme paremmuutta, to-distelemaan yksityiskohtaisesti niitten käytännöllisyyttä ja sopivaisuutta nykyisiin tuotanto-tapoihin, olisi meille laajempi tietoisuutemme silloin suureksi avuksi. Joudumme useinkin hyvin epämiellyttävään asemaan, jos nim. tietomme eivät riitä tukemaan väitteemme toden-peräisyyttä. Ei ole sillä hyvä, että osaamme tehdä asiallisia väitteitä ja arvosteluja, meidän täytyy ne kyetä osoittamaan oikeiksi taloudellisten ja historiallisten asiain ja tapahtumain valossa. Vasta silloin me voimme saada itsemme ja edustamamme asian kyllin hyvin ym-märretyksi ainakin niille, joilla siihen on vilpitoin halu.

SANGEN monikirjavaista on mielipiteil-tään se joukko jonka keskuudessa va-listustyötä joudumme tekemään. Siksi-pä meidän pitäisikin kyetä mahdollisim-man selvästi ja monipuolisesti selittämään ja ver-tailemaan menneitä ja nykyisiä yhteiskunnallisia liikkeitä, esittämään niitten syyt ja seuraukset. Vasta sitten voimme kunnollisesti tehdä sitä kasva-tustyötä, joka työläisten järjestämissä on lan-gennut tehtäväksemme.

Oman itsemme valistaminen on meidän ensimäi-nen ja tärkein tehtävämme. Taloustiede, yhteis-kuntaoppi ja työväenliikkeen historia ovat ensimäi-set oppiaineet, jotka meidän on välttämättä ym-märrettävä. Vasta sen jälkeen voimme toisillekin niitä ymmärrettävästi selittää.

Ennenkuin voimme täydellisesti ymmärtää niitä olosuhteita joitten keskellä nyt elämme, olisi mei-dän tarpeellinen ja välttämätönkin tuntea niitä yh-teiskuntamuotoja, joista nykyinen järjestelmä ja tuotantotekniikka on lähtökohtansa saanut.

Historian ja talousopin tutkiminen ei ole ollen-kaan pieni tehtävä, vaikkapa sitä tarkoittaisikin opetella yksinomaan oman maailmankatsomuksen valaisemiseksi, puhumattakaan siitä, että sen avulla voisi toisille tilannetta selvittää. Jokai-nen, joka kirjoja lukemalla on yrittänyt päästä niistä vaikeista probcemeista selville, on epäile-mättä tullut näkemään miten vaikeaa se on. Ku-kapa meistä ei olisi väsynyt historian syvyyksistä kaivamiemme numeroita ja ajanjaksoja toisiinsa vertailemaan. Kenenkäpä silmiin ei olisi uni tullut taloustieteen vaikeatajuisia arvoteorioita tutkies-

saan. Ja kuitenkin ne on opittava, mutta miten?

Ainoa ohje tulokselliseen opiskeluun on ahkeruus ja hyvä systeemi. Ei ole mitään ihmettelemistä siinä, että opetteleminen tuntuu vaikealta, usein-pa mahdottomaltakin, silloinkun yritämme lueskella epämurkavissa ja kaikenlaista häiriötä tuottavissa olosuhteissa ja vielä päälle päätteiksi niistä kirjois-ta, joita kulloinkin satumme käsiimme saamaan. On aivan luonnollista, että silloin ei ole oppimiselle paljon mitään edellytyksiä ja tulokset ovat senmu-kaiset; yleensä hyvin sekavat.

Aivan toisellaiset mahdollisuudet tulokselliseen opiskeluun on silloin, kun kutakin ainetta aletaan opettelemaan aivan alusta ja systemaattisesti men-nään hiljaa, mutta varmasti pykälä pykälältä eteen-päin. Työväenopistolla tulee järjestelmällisen opis-kelun etuisuuden hyvin selvästi näkemään. Voisi esimerkiksi mainita taloustieteen opiskelun — eri-tyisesti niitten huviksi, jotka sen opiskelussa ovat epäonnistuneet.

Laajan ja selväperäisen luennon jälkeen on jo-kaisella tilaisuus tehdä kysymyksiä niistä kohdista jotka eivät ole kyllin selvästi tulleet ymmärretyksi. Usein joutuu oppilas näyttämään toteen sen, on-ko hän saanut täydellisen käsityksen esitetystä asi-asta. Eikä se ole sillä hyvä, että sen käsittää silloin, mutta sen pitää muistaa vielä seuraavalla-kin kerralla, vieläpä "tenttauksienkin" aikana. Sii-täpä johtuukin, että se ei ole sillä hyvä, että kuun-telee luentoja, mutta sitä on myöskin luettava itse ja vieläpä useampaankin kertaan; eikä sen lukemi-nen täällä tule läheskään niin vaikeaksi kuin itse-näisesti opiskeliossa. Se johtuu siitä, että luento-

jen valossa taloustiedettäkin on helpompi ymmärtää.

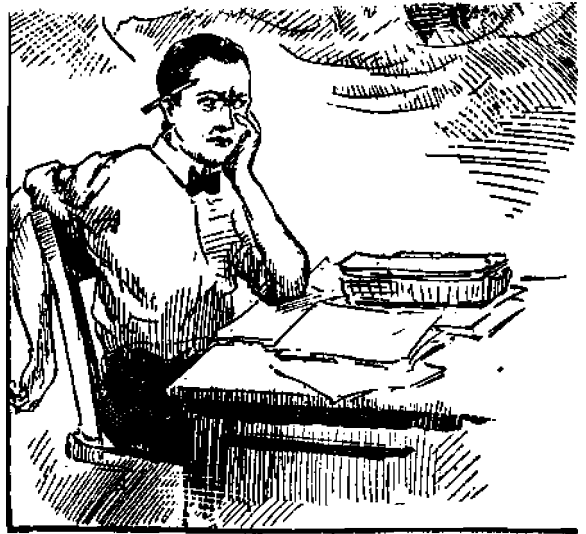
Olisi kyllä enempiakin kirjoittamista siitä, miten paljon helpompia täällä ovat kaikki oppiaineet opetella, mutta tila ei salli. Tarkoitus vaan olikin osoittaa, että ei ne vaikeatkaan oppiaineet sentään aivan mahdottomia opittavaksi ole. Ero on vaan siinä, että millä tavalla ja minkälaisessa ympäristössä niitä joutuu opiskelemaan.

Itseopiskelijan olisi aina muistettava, että ei ole läheskään saman tekevää, mistä päästä oppiainetta alkaa lukemaan. "Tyvestä puuhun nouseaan," sanotaan. Aivan niin. Toisinsanoen, olisi tarkasti valikoitava sen alan parhaat teokset, joita aikoo ryhtyä lukemaan. Nekin olisi luettava siinä järjestyksessä, millä kehitysasteella oleville ne on kirjoitettaessa tarkoitettu; silloin niitä ymmärtää ja ainoastaan silloin niistä oppii. Marx'in Pääoman lukeminen tuskin tuottaisi mitään hyötyä henkilölle joka ei ole ensin lukenut talousopin alkeellisimpia ja helpommin tajuttavia teoksia. Tällainen energian turha kuluttaminen ei ole ensinkään suotavaa. Sen vuoksi onkin muuan Amerikan suurin oppilaitos järjestänyt n. k. "valiokirjastoja" useammalle eri alalle, kunkin alan "ekspertit" lajittelevat alansa parhaat teokset siihen järjestykseen, kuin ne ovat luettavat alkeellisimmasta korkeampaan teokseen saakka. — Muuten aivan suositettava tapa työväen kirjallisuuteenkin nähden. Jokatapauksessa olisi edullista turvautua asiantuntijain neuvoon. Siinä tapauksessa säästäisi paljon ajan sekä energian tuhlausta.

Missään tapauksessa ei pitäisi pyrkiä lukemaan muuta kun yhden alan teoksia kerrallaan. Tieteelliset teokset ovat kirjoitetut tiedemiehen tarkkuudella; ne on myöskin luettava samalla tavalla. Mitä useampaa alaa kerrallaan yrittää lukea sen enempi siinä on häiriöitä ja kuitenkin ei sillä tavalla voi mitään kunnollisesti sulattaa.

Työväen-Opiston oppilaat ovat edullisessa asemassa juuri sen järjestelmällisyyden vuoksi, jota opetuksessa noudatetaan. Opinhaluinen ympäristö puolestaan kiihottaa ja velvottaa pysymään esityksien mukana. Tämä on seikka, mikä tekee varsin edullisen vaikutuksen niihinkin, joille ehkä muuten opiskelu kävisi liian raskaaksi.

Mutta huolimatta kaikista niistä etuisuuksista, joista oppilaat ovat osallisia, ei heihin nähden kuitenkaan heidän Opistolta palattuaan pitäisi asettaa liian suuria vaatimuksia. Vaikkakin Opistolla oleva oppilasjoukko yleensä on tiedonhaluista joukkoa, puoli on se, että Opisto ohjaa oppilaansa oikealla

Oppilas pulmallista kysymystä ratkaisemassa.

joita elämänsä varrella tavallisesti on puuttunut aineellisia edellytyksiä opetuksen saamiseen, niin siltikään eivät he voi oppia tuntemaan arvoteorioita, murtolukuja, verbejä, historiaa ja kirjanpidon monimutkaista balanssijärjestelmää yhdessä eikä vielä kahdessakaan talvessa. Kun he opiston kautta pääsevät tiedon lähteitten ääreen ja saavat nähdä, miten paljon on oppiaineita, jotka pitäisi tuntea ja joiden oppiminen olisi varsin mieluista ja hyödyllistä, niin ei ole ihmeteltävä, vaikka he innostuvatkin ottamaan liian monta oppiainetta. Siinä kylläkään ei olisi mitään muuta pahaa kun se, että parhaalla tahdollaankaan eivät he voi kaikkia aineita kunnollisesti seurata. Tosiasia lienee myöskin se, että melkein jokaisessa oppiaineessa erikseen olisi tarpeeksi työtä ennenkuin voisi sen kunnollisesti oppia. Oppimisessakin on rajansa. Meikäläisellä se raja on sangen alhaalla, johtuen se puutteellisista pohjatiedoista, kuin myöskin kielipillisestä heikkoudesta omassa kielessäkin; niistä aineista puhumattakaan, joissa englanninkieli tulee kysymykseen.

Joskin selvää on, että työläisten oma opisto, jossa palava tiedonhalu ja innostus sekä työväen luokaliikkeen tuntemus, ainakin osassa oppilaita, voi saada aikaan lyhyessäkin ajassa aivan tyydyttävän hyviä tuloksia varsinkin siinä tapauksessa, jos sen tukena on laajempi kirjallisuuden, työväestön sanomalehdistön ja muitten itseopintojen aikaisemmin saavutettu tuntemus.

Työväen-Opiston suurin etuisuus ei ole siinä, mitä Opistossa ollessaan varsinaisesti oppii. Parhain

tavalla opintojaan jatkamaan sen jälkeen kun hän lähtee takaisin tuotannonpalvelukseen. Saatuaan käytännöllisen alkeiskurssin voi kuka tahansa opiskella paljon odullisemmin kuin ennen ja vähemmällä vaivalla.

On kylläkin tosi, että opiskелеminen ei ole mitään leikintekoa, mutta työläisten koko elämähän on jokatapauksessa vastuksia ja kärsimyksiä täynnä.

Niitä emme pääse pakoon. Meidän on pakostakin katsottava kohtaloo suoraan silmästä silmään, sen parempi mitä tietoisempina voimme sen tehdä. Vasta silloin voimme selvästi käsittää oman kurjuutemme perussyyt. Vasta silloin voimme tehokkaasti toimia oman luokkamme vapauttamiseksi.

—Opistolainen.

Hän Haihojansa Haikeroi

Kirj. Geo. Blad.

*Mä kuulin erään kerran,
miten raataja, ruhjoutunut ruumis, vaikeroi.
Siin ajattelin senverran,
ett' miks aina köyhä verta vuotaa, katkeroi.
Miksi huu särkee niiltä,
jotka maailmaa hoivaa ja kilvan rakentaa,
mutt' veri ei vuoda heiltä,
kellä vaan on toimi luuta rikkoa, rusentaa.*

*Mä kuulin raatajan särkyneen huodon,
hän kannettiin paareilla päälle kaivannon.
Hän tuskiansa vaikeroi — ei voinut olla merten,
sillä ruumiissaan hällä oli kipu armoton.
Viel' hän huusi: oi päästäkää mä rauhaan!
mun ruumiini — mun sydämeni särkyneet on.
Näät viime sanat ei vaikerrusta häll' enää,
kohta oli ruumis kylmä ja sydän toimeton.*

*Kuolo palkaksi työstään raatajalle,
joka maan uumenista yön kulta kopeloi.
Näin maksoivat he palkan vainajalle,
ja sorakuopan, minne hänet laskea voi.*

* * *

*Niin kauvan vuotaa syytön veri, särkyi huu,
kuin raatajat työssä toisen orjina on.
Vasta sitten häipyi verivirrat — aukee suut.
Yhteen ääneen se raatajien voitto on.*

*Ja jotka tuskiansa vaikeroi, ei vaikerrusta silloin,
kun orjat omaa etuansa käyvät kaikki muuttamaan.
Ei huume särjy, ei veremme vuoda tuskin milloin,
ei kaivannot, koneet niele niin paljon uhrejaan,
kun nousee raatajat yli merten ja maitten,
surman syytä, kapitaalın riistoa poistamaan.
Oi! pyhä vapaus, tule vapaus sä kaikkein kallis,
sun puolestas me raatajat viel yhdessä taistellaan.*

VIISAUDEN PALOJA

Kokoillut Untamo.

Nainen palvelee kymmenen kertaa enemmän pe-
lostasta kuin rakkaudesta.

* * *

Jos sinä rankaiset, orjuutat ja häpäiset naista,
hän rakastaa sinua, mutta jos sinä mielenä tasa-
arvoisesti kunnioitat ja rakastat häntä, nainen hä-
päisee ja jättää sinut.

* * *

Nainen nykyisessä yhteiskunnassa on kasvatettu
miehen ja kodin orjaksi. Siis älä salli hänelle va-
pautta eikä tasa-arvoisuutta, jos haluat vaimosi
säilyttää.

* * *

Mies, joka selittää naiselleen tasa-arvoisuuden

tarpeelliseksi muissakin kuin sukupuolisuhteissa,
hän pitää hyvästijättöpuhetta seuraveriilleen.

* * *

Ihanteet ovat unta. Elämän todellisuus särkee
ne säälimättä.

* * *

Naiset kunnioittavat ja jumaloivat pyhimyksiä
ja vanhurskaita, mutta syntisen kanssa he haluavat
rauhata läpi elämänsä.

* * *

Naisessa ei ole mitään salaperäistä. Ainoa sa-
laperäisyys on se yhteiskunnallinen taikauskoinen
valheverho, jonka kasvattamana nainen jää mie-
helle vieraaksi ja ala-arvoiseksi niin moraalisesti,
oikeudellisesti kuin myöskin taloudellisesti.